

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Kényszerű paktum a rendelőben**

1. Kávéillatú bürokrácia a biztosítéktábla árnyékában

Molnár Ildikó

A neoncső sercegő győzelme az átmeneti sötétség felett alig tartott két másodperce, amikor az 1-es lakás melletti villanyóra-szekrény rozsdás lemezajtaja éles nyikordulással csapódott fel. Kovács Tibor bá, az első emelet önkéntes és örökös villanyszerelője, fanyar grimaszt vágva lépett elő a homályból. A fül mögé tűzött, elszíneződött fázisceruza szinte világított a gyér fényben, miközben gyanakvó pillantást vetett Bendegúzra, aki még mindig a kismegszakító műanyag pöckét szorongatta.

– Ez nem így működik, öregem! – morogta Tibor bá, és bütykös hüvelykujjával a falból kiálló, előregedett alumíniumvezetékekre mutatott. – Ha ez a sok digitális csodagépezet megint megszívja magát árammal, nem a biztosíték fog lecsapni, hanem a fél emelet olvad össze egyetlen szürke gumigombóccá. A nyolcvanas években ezt nem nyolc darab bányászgépre méretezték!

Mielőtt azonban a nyugalmazott szaki mélyebbre áshatott volna az áramerősség és a szocialista gépészet szakmai rejtelseibe, a negyedik emelet felől kimért, súlyos léptek sora vert visszhangot a lépcsőházban. Fekete Zoltán, a ház szabálymániás közös képviselője érkezett meg, hóna alatt az elmaradhatatlan, csíkos műanyag mappájával. Arcán a lakóközösségi bürokrácia legnemesebb szigora tükröződött, amint végigmérte a fordulóban összegyűlt társaságot.

– Jegyzőkönyv nélkül nincs kismegszakító-visszakapcsolás – jelentette ki Fekete úr, miközben golyóstollát fenyegetően a papírhoz illesztette. – Az áramkimaradás rendkívüli esemény. Ha a felújítási alap terhére kell biztosítéktáblát cserélni, a biztosító azonnal felülvizsgálatot kér. Ki vállalja a felelősséget a hálózati túlterhelésért?

Ezen a ponton nyílt ki a szuterén felőli rácsos ajtó, és Székely Ricsi bukkant fel, kezében egy gőzölgő, dobozos termosszal meg pár műanyag pohárral. A jóvágású szomszéd csibészes mosollyal lépett a merev közös képviselő és a morgós öregúr közé, mintha csak egy családi piknik közepébe csöppent volna.

– Nyugi, Zoltán bátyám, nem kell rögtön a katasztrófavédelmet hívni – ütötte el a dolgot Ricsi, s máris öntött a gőzölgő, fekete folyadékból. – Osztrák pörkölésű, prémium kávé, most érkezett a csomagtartóban. Garantáltan feszültségoldó. A hálózat bírja még, csak a házban túl sok a rejtett energia, amit valakiknek le kell vezetniük.

Kelemen Dániel kihasználta a kávéillatú terelést, és nesztelenül hátrálni kezdett a másodiki lépcsőforduló árnyéka felé. A zsebében lapuló névtelen üzenet papírja még mindig szúrta a combját, és míg Fekete úr a jegyzőkönyv és az osztrák kávé között vívta belső harcát, Dániel tudta: a Vászoly utca 6.-ban a sötétségnél csak az éles fényben kirajzolódó igazságok a veszélyesebbek.

2. Kényszerű paktum a rendelőben

Péter Szikra

Erika reszkető kézzel szorította magához a vékony pokrócba csavart csecsemőt, miközben riadtan végigrohant a földszinti, salétromos szagú folyosón. A bejárati ajtó zárja épp csak kattant mögötte, ahogy besurrant Dr. Szabó leharcolt magánrendelőjébe. Bálint alig néhány lépéssel lemaradva érkezett a nyomában, de a matt üveges ajtó kíméletlenül rázáródott az orra előtt. Belülről fémesen fordult el a kulcs.

– Nyisd ki, Doki, ne csináld ezt! – dörömbölt Bálint fojtott, torki hangon, miközben tekintete vadul vizslatta a homályos üvegtáblát. A lépcsőházból gyanús zajok szűrődtek le: Zoltán ma is körbejárt a házban, kíméletlen alapossggal ellenőrizve a közös terek rendjét, léptei baljóslatúan visszhangoztak a hideg kövezeten.

A rendelő dohos, olcsó fertőtlenítőszerrel átitatott félhomályában Dr. Szabó orvoshoz méltatlan, megtört tartással állt. Az asztalán kártyadokumentumok és Dr. Balog Henrik kényszerárverező ügyvéd legújabb, utolsó figyelmeztetést tartalmazó fizetési felszólítása hevert. Szabó lassan elfordította a reteszt, és épp csak annyira nyitotta ki az ajtót, hogy Bálint bepréselhesse magát a szűk helyiségbe.

– Egyetlen fillérem sincs, Bálint – suttogta az orvos, miközben Erika a háttérben, a vizsgálóasztal szélén sírva próbálta csillapítani a gyermeket. – Henrik még ezen a héten utcára tesz és elárverezi a rendelőmet, ha nem rendezem a tartozást. De most úgy tűnik, te fogsz segíteni nekem.

– Miről beszélsz, Doki? Megőrültél? – hűlt el Bálint, és gyanakodva lépett közelebb.

– Vagy szerzel nekem pénzt Balog kifizetésére, vagy most rögtön átsétálok Encihez – nyúlt a kilincs felé Dr. Szabó, miközben tekintetében jéghideg, kétségbeesett számítás lobbant. – Megnézzük, mit szól a drága párod a titkos gyerekedhez.